

מה יש בלקסיקון? ???

כל המורפמות של השפה

יתרון

כולל ייצוג ברור למושג „מורפמה“: מורפמה מוגדרת כמשהו שיש לו ערך בלקסיקון. כמו־כן מדובר בתיאוריה חסכונית של הלקסיקון: מכיוון שמילים מורכבות נוצרות ע"י חוקים מורפולוגיים, אין צורך לרשום אותן.

חסרון

בגישה הזאת אין כל התייחסות להבדל בין מילים קיימות למילים אפשריות, וגם לא לדרגות של פרודוקטיביות. הדרך היחידה לכלול את הדברים האלה בלקסיקון של מורפמות היא להוסיף אד־הוק תכונות דיאקריטיות שמייצגות מילים קיימות. כמו־כן, אי אפשר לייצג אספקטים לא־סדירים של המשמעות של מילים נגזרות. ובסוף, אי־אפשר להתייחס בגישה הזאת למילים מורכבים שלא ניתנות לחלוקה למורפמות.

כל הלקסמות של השפה

יתרון

כולל ייצוג פורמלי ברור של מילים קיימות, כאשר מתייחסים ל„מילים“ במובן של „לקסמות“. משקף את הרעיון ש„לקסמה“ היא המושג העיקרי של מילה.

חסרון

לא חסכוני: החוקים של המורפולוגיה הגורונית הם חוקי עודפות (redundancy rules). ההבחנה בין גזירה לנטייה אינה רלוונטית לסוגיות של פרודוקטיביות, ולכן ההגבלה ללקסמות לא מוצדקת.

כל צורות־המילים של השפה

יתרון

כולל ייצוג פורמלי ברור של מילים קיימות בלי להבחין בין נטייה לגזירה, הבחנה לא מוצדקת בהקשר הזה.

חסרון

אפילו פחות חסכוני מלקסיקון לקסמות. מאוד לא סביר בשפות עם מערכות נטייה מורחבות. גם לא ברור מה המעמד של המושג „מורפמה“ בגישה הזאת.

צורות־מילים בלתי סדירות ושכיחות, תבניות מורפולוגיות („לקסיקון צורות־מילים מתון“)

יתרון

רישום מילים בלתי סדירות (גם מילים פשוטות וגם מילים מורכבות) הוא פשרה סבירה בין לקסיקון מורפמות ולקסיקון צורות־מילים. כפי שמבואר בספר, סביר מבחינה קוגניטיבית שגם צורות שכיחות רשומות, כך שאין צורך לייצר אותן „און־ליין“. אם כוללים תבניות מורפולוגיות, יש ייצוג עקיף של מורפמות.

חסרון

מה הגבול בין סדיר לבלתי סדיר? עד כמה צורה צריכה להיות שכיחה? במיוחד כשמדובר בשכיחות, ייתכנו הבדלים גדולים בין דוברים. ו... איך דוברת/ יודעת/ איך לחפש מילה שהוא/ היא שומע/ת: כמילה שלמה או מחולק?